

32004D0478

L 160/98

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

30.4.2004

SKLEP KOMISIJE
z dne 29. aprila 2004
o sprejetju skupnega načrta za krizno upravljanje na področju hrane/krme
(2004/478/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

SKLENILA NASLEDNJE:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

Člen 1

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽¹⁾, ter zlasti člena 55 Uredbe,

S tem se uvede skupni načrt za krizno upravljanje na področju hrane/krme, predviden v členu 55 Uredbe (ES) št. 178/2002 in opredeljen v Prilogi.

ob upoštevanju naslednjega:

Člen 2

(1) Člen 55 Uredbe (ES) št. 178/2002 predvideva, da Komisija v tesnem sodelovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane, v nadaljevanju „Agencija“, in državami članicami sestavi skupni načrt za krizno upravljanje na področju varnosti živil in krme.

Ta sklep začne veljati s prvim dnem naslednjega meseca po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 29. aprila 2004

(2) O osnutku skupnega načrta so se posvetovali z Agencijo in o njem podrobno razpravljali z državami članicami v okviru Stalnega odbora za živilsko verigo in zdravje živali –

Za Komisijo

David BYRNE

Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1642/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 4).

PRILOGA

SKUPNI NAČRT ZA KRIZNO UPRAVLJANJE NA PODROČJU HRANE/KRME

1. **PODROČJE UPORABE SKUPNEGA NAČRTA ZA KRIZNO UPRAVLJANJE NA PODROČJU HRANE/KRME**

Oddelek 3 poglavja IV k Uredbi (ES) št. 178/2002 predvideva nove metode obvladovanja tveganja na področju hrane in krme: Komisija ustanovi krizno enoto, v kateri sodeluje Agencija, in sprejme skupni načrt za krizno upravljanje na področju hrane/krme, ki opredeljuje zlasti praktične postopke za obvladovanje krize. Skupni načrt za krizno upravljanje na področju hrane/krme se v nadaljnjem besedilu omenja kot „skupni načrt“.

Trije členi oddelka 3 so povezani med seboj:

Člen 55 predvideva, da Komisija v tesnem sodelovanju z Agencijo in državami članicami sestavi skupni načrt za krizno upravljanje na področju hrane/krme, ki določa krizne situacije in praktične postopke, potrebne za obvladovanje krize, vključno z načeli preglednosti, ki jih je treba uporabljati, in strategijo obveščanja.

Člen 56 predvideva ustanovitev krizne enote s strani Komisije.

Člen 57 določa naloge krizne enote.

Skladno s členom 55 skupni načrt zlasti opredeljuje vrste situacij, ki pomenijo neposredno ali posredno tveganje za zdravje ljudi zaradi hrane in krme in ki se verjetno ne dajo preprečiti, izločiti ali zmanjšati na sprejemljivo raven že obstoječimi predpisi ali z uporabo členov 53 in 54.

Poleg tega člen 56 predvideva, da Komisija ustanovi krizno enoto, „ko odkrije situacijo, ki pomeni neposredno ali posredno tveganje za zdravje ljudi zaradi hrane ali krme in ki se verjetno ne da preprečiti, izločiti ali zmanjšati z obstoječimi predpisi ali ki je ni mogoče ustrezno obvladovati samo z uporabo členov 53 in 54.“

Zato skupni načrt opredeljuje:

- krizne situacije,
- postopek, ki vodi do uporabe skupnega načrta,
- uvedbo mreže kriznih koordinatorjev,
- praktične postopke za obvladovanje krize,
- vlogo krizne enote,
- praktično delovanje krizne enote (sestavo, sredstva za delovanje, akcije),
- povezavo med krizno enoto in procesom odločanja,

- izhod iz krize,
- postopke obvladovanja potencialno resnega tveganja,
- strategijo obveščanja,
- načela preglednosti.

Postopki obvladovanja, ki jih uvaja skupni načrt, bodo določale smernice, ki jih uporabljajo vse države članice, Agencija in Komisija.

2. KRIZNE SITUACIJE

2.1 Krizne situacije, ki pomenijo resno neposredno ali posredno tveganje za zdravje ljudi

Krizne situacije so tiste, pri katerih kritični dejavniki dosegajo takšno raven, da bo po mnenju Komisije obvladovanje nekega tveganja zaradi hrane ali krme tako zapleteno, da ga z obstoječimi predpisi ali samo z uporabo členov 53 in 54 ne bo mogoče obvladovati.

Izkušnje so pokazale, da se situacije, ki pomenijo tveganje, običajno ustrezno obvladujejo z obstoječimi postopki. To pomeni, da bo situacij, ki bi jih lahko šteli za krizne, zelo malo, da ne rečemo, da bodo izjemne.

Ti kritični dejavniki so zlasti:

situacija, ki pomeni resno neposredno ali posredno tveganje za zdravje ljudi in/ali se tako zaznava, ali se o njej tako piše, ali se lahko tako zaznava in/ali o njej tako piše,

in

tveganje je razširjeno ali bi se lahko razširilo na velik del živilske verige

in

je zelo verjetno, da se bo tveganje razširilo na več držav članic in/ali držav zunaj Skupnosti.

Skupni načrt pomeni, da se ustanovi krizna enota, kadar se neposredno ali posredno tveganje šteje za resno. Skupni načrt bo zato v skoraj vseh primerih vključeval ustanovitev krizne enote.

2.2 Krizne situacije, v katerih obstaja možnost resnega tveganja

V načrtu je pomembno predvideti primere, v katerih je tveganje možno in bi se lahko razvilo v resno tveganje, ki ga verjetno ne bo mogoče preprečiti, izločiti ali zmanjšati z obstoječimi predpisi ali samo z uporabo členov 53 in 54. V takem primeru se ne ustanovi krizna enota, vendar se sprejmejo potrebni ukrepi za zagotavljanje učinkovitega obvladovanja tovrstne situacije.

3. POSTOPEK ZA UPORABO SKUPNEGA NAČRTA

Izvor informacij, ki lahko privedejo do uporabe skupnega načrta za krizno upravljanje na področju hrane/krme in po potrebi do ustanovitve krizne enote, so lahko:

- hitra opozorila (sistem hitrega obveščanja o nevarnosti v zvezi s hrano in krmo),
- informacije iz držav članic (druge vrste informacij, informacije, ki jih daje Stalni odbor za živilsko verigo in zdravje živali, itd.),
- informacije Agencije,
- poročila Urada za hrano in veterinarstvo (FVO),
- informacije epidemiološke mreže EU,
- informacije držav zunaj Skupnosti in mednarodnih teles,
- katerikoli drug vir (skupine potrošnikov, gospodarstvo, drugi zainteresirani, sredstva javnega obveščanja).

Če pri analizi informacij o tveganju Komisija sprejme stališče, da bi lahko bili izpolnjeni pogoji iz poglavij 2.1 ali 2.2, naveže uvodne stike z ustrežno državo članico (državami članicami), da preuči situacijo, in z Agencijo, da zaprosi za informacije o tveganju, za katero gre.

Na podlagi ocene vseh ustreznih razpoložljivih podatkov Komisija odloči, ali so izpolnjeni pogoji iz poglavja 2.1 ali poglavja 2.2.

4. UVEDBA MREŽE KRIZNIH KOORDINATORJEV

Vsaka država članica, Agencija in Komisija določijo enega kriznega koordinatorskega in njegovega namestnika na ustrezni ravni. Komisiji je treba sporočiti imena imenovanih koordinatorskega in namestnikov ter njihove podrobne podatke za stike.

Komisija organizira sestanke koordinatorskega kmalu po njihovem imenovanju. Na prvem sestanku Komisija razdeli priročnik s popolnim seznamom koordinatorskega in namestnikov ter njihovimi podatki za stik. Priročnik vsebuje tudi seznam referenčnih laboratorijev Skupnosti. Obravnavajo se praktični delovni postopki, da se na primer zagotovi, da je ob krizi v kratkem času mogoče navezati stik z vsakim koordinatorskega, ali da se zagotovi učinkovito sodelovanje pri strategiji obveščanja o tveganju (glej poglavje 7). Z zainteresiranimi se opravijo posvetovanja o rezultatih teh sestankov, ki jih zanimajo.

Praktični postopki bi morali zagotoviti hitro ukrepanje. Po potrebi bodo priloženi skupnemu načrtu.

5. **Praktični postopki za obvladovanje krize, ki pomeni resno neposredno ali posredno tveganje za zdravje ljudi**

5.1 **Ustanovitev krizne enote**

Če pri analizi informacij o tveganjih Komisija sprejme stališče, da bi lahko bili izpolnjeni pogoji iz poglavja 2.1 in zlasti da je tveganje verjetno resno, naveže uvodne stike z ustrežno državo članico (državami članicami), da preuči situacijo, in z Agencijo, da zaprosi za informacije o tveganju, za katero gre.

Na podlagi ocene vseh ustreznih razpoložljivih podatkov Komisija ustanovi krizno enoto, če meni, da so izpolnjeni pogoji iz poglavja 2.1.

Komisija nemudoma obvesti države članice in Agencijo, da je bila ustanovljena krizna enota.

Odločitev o ustanovitvi krizne enote pomeni, da se poglavja 5, 7 in 8 skupnega načrta uporabljajo za vse vpletene strani (Komisijo, Agencijo, države članice).

5.2 **Vloga krizne enote**

Krizna enota je odgovorna za zbiranje in ovrednotenje vseh ustreznih podatkov in ugotavljanje razpoložljivih možnosti za obvladovanje krize.

Njena vloga je tudi seznanjanje javnosti z zadevnim tveganjem in ukrepi, sprejetimi v zvezi z njim.

Krizna enota je dodatno orodje, ki zagotavlja učinkovito obvladovanje krize z zagotovitvijo boljšega usklajevanja in s hitrim ukrepanjem. Vsi udeleženci v krizi morajo torej sodelovati, da zberejo in si delijo vse razpoložljive pomembne informacije; sodelujejo tudi pri vrednotenju zbranih podatkov in ugotavljanju ustreznih možnosti za obvladovanje tveganja. Udeleženci v krizi sodelujejo tudi pri obveščanju in določajo najboljše načine za informiranje javnosti na pregleden način.

Vendar pa krizna enota ni odgovorna za sprejemanje odločitev o obvladovanju tveganja ali za izvajanje zakonodaje (kontrolni vidiki).

Njene delovne metode ne bodo nadomeščale postopkov, ki jih v svoji pristojnosti uporablja Komisija, države članice ali Agencija.

Sklepi za obvladovanje krize se torej sprejemajo po posebnih že obstoječih postopkih (zlasti po postopkih komitologije).

Vsaka država članica ostaja odgovorna za izvajanje uradnega nadzora na svojem ozemlju. Posebni postopki, ki so jih uvedle za usklajevanje potrebnih nujnih kontrol v krizni situaciji, ostanejo v veljavi. Generalni direktorat za zdravstvo in varstvo potrošnikov je odgovoren za pošiljanje nujnih odposlanstev FVO, če je potrebno.

Podobno Agencija ostaja odgovorna za vodenje postopkov za zagotavljanje znanstvenega mnenja, če se od Znanstvenega odbora ali enega od njegovih znanstvenih svetov zahteva nujno znanstveno mnenje.

5.3 Praktično delovanje krizne enote

Sestava

Krizno enoto sestavljajo krizni koordinatorji (ali njihovi namestniki) iz Komisije in Agencije, krizni koordinator(-ji) neposredno prizadetih držav članic in drugi predstavniki Komisije, Agencije in neposredno prizadetih držav(-e) članic(-e). Agencija zagotovi potrebno znanstveno in tehnično pomoč.

Namen krizne enote je olajšati hitro in učinkovito ukrepanje. Člani se bodo udeleževali rednih in nujnih sestankov krizne enote ter bodo morali imeti visoko raven strokovnosti in predanosti. Sposobni bodo morali biti prevzeti številne odgovornosti, kar pomeni, da je treba določiti ljudi z močnim občutkom odgovornosti na področju hrane/krmne.

Krizna enota lahko meni, da je za obvladovanje krize potrebno strokovno znanje drugih javnih ali zasebnih oseb, in lahko zaprosi za njihovo stalno ali začasno pomoč. Na primer, strokovnjaki iz Skupnosti ali nacionalnih referenčnih laboratorijev so lahko zaproseni za sodelovanje v krizni enoti, če je potrebno njihovo strokovno znanje v zvezi z laboratorijskimi analizami.

Osebe, ki so v Komisiji in Agenciji odgovorne za obveščanje o varnosti živil in krmne, so priključene delu krizne enote.

Praktični postopki za delovanje krizne enote

Krizni enoti predseduje krizni koordinator Komisije (ali njegov/njen namestnik). Predsednik predvsem skrbi za povezavo med delom krizne enote in procesom odločanja. Pomagajo mu ustrezni tehnični izvedenci zadevnih pristojnih enot v Komisiji.

Predsednik zagotavlja nemoteno delovanje krizne enote in porazdelitev nalog med člane, pri čemer upošteva njihove zmožnosti.

Čim prej po odločitvi o ustanovitvi krizne enote predsednik povabi koordinatorja Agencije in koordinatorje držav članic, ki jih kriza neposredno prizadeva, na prvi sestanek krizne enote. Koordinatorje lahko spremlja omejeno število oseb. Predsednik lahko določi najvišje število spremljevalcev.

Koordinator Agencije in koordinatorji držav članic, vključeni v krizno enoto, morajo zagotoviti ustrezno udeležbo na sestankih krizne enote glede na razpoložljivost, strokovnost in raven odgovornosti. Konkretno to pomeni, da se krizni koordinator in njegov namestnik udeležuje vseh sestankov, spremljajo pa ga ustrezne osebe.

Agencija je po potrebi odgovorna za zagotavljanje znanstvene in tehnične pomoči, zlasti v zvezi z dosežki v znanosti (zbiranje in vrednotenje ustreznih znanstvenih informacij v zvezi z nekim tveganjem).

Krizna enota je odgovorna za ohranjanje tesnega stika z zainteresiranimi, zlasti kadar si je treba informacije deliti.

Sredstva za delovanje

Komisija zagotovi ljudi za sekretarska opravila za sestanke krizne enote (zapisniki itd.) in prostor za krizno enoto ter vse človeške in materialne vire, potrebne za njeno nemoteno delovanje (zlasti sejne sobe, komunikacijska sredstva itd.).

Krizna enota bo uporabljala obstoječe tehnične rešitve mreže sistema hitrega obveščanja RASFF za obveščanje in informiranje, zlasti za pošiljanje zahtev za informacije državam članicam in njihovo posredovanje informacij.

Ukrepanje krizne enote

Skladno z zgoraj navedenim členom 57 zajema ukrepanje krizne enote:

- Ukrepanje v zvezi z zbiranjem ustreznih znanstvenih podatkov in vseh znanstvenih informacij, ki omogočajo čim bolj učinkovito obvladovanje posameznega tveganja, zlasti:
 - izmenjavo znanstvenih informacij, ki so na voljo raznim članom krizne enote,
 - po potrebi bodo morali člani zbrati dodatne znanstvene informacije,
 - po potrebi usklajevanje ukrepov, ki jih bo treba opraviti zaradi pomanjkanja znanstvenih podatkov,
 - po potrebi bodo morali člani navezati stike z mednarodnimi organizacijami, prizadetimi zainteresiranimi osebami in državami zunaj Skupnosti za zagotovitev, da bodo dosegljive in vsem na voljo vse ustrezne informacije,
 - po potrebi lahko krizna enota zaprosi za pomoč referenčne laboratorije Skupnosti.

Pri razdeljevanju nalog v zvezi z zbiranjem znanstvenih podatkov se upoštevajo posebno strokovno znanje Agencije in mehanizmi za izmenjavo znanstvenih podatkov, ki jih je Agencija že uvedla za te zadeve (mreže Agencije).

Razdeljevanje nalog v zvezi z zbiranjem znanstvenih podatkov lahko po potrebi vključuje tudi pomoč drugih mrež, ki jih upravlja Komisija, kakor je sistem hitrega obveščanja in odzivanja (EWRS) na področju človekovih obolenj, ali sistem prijavljanja živalskih bolezni (ADNS) na področju zdravih živali, ali mreže, ki delujejo na področju raziskav in jih upravlja Generalni direktorat za raziskovalno dejavnost.

- Ukrepanje v zvezi z zbiranjem drugih pomembnih podatkov (razen zgoraj navedenih znanstvenih podatkov), zlasti:

- izmenjavo vseh drugih pomembnih razpoložljivih podatkov (rezultatov uradnih kontrol, rezultatov analiz, ki jih opravijo uradni kontrolni laboratoriji, podatki, pridobljeni iz držav zunaj Skupnosti, itd.),
- po potrebi se članom dodelijo naloge zbiranja dodatnih podatkov,
- po potrebi se članom dodelijo naloge navezave stikov z mednarodnimi organizacijami, prizadetimi zainteresiranimi osebami in državami zunaj Skupnosti za zagotovitev, da so dosegljive in vsem na voljo vse ustrezne informacije.
- Ukrepanje v zvezi z vrednotenjem razpoložljivih informacij, zlasti:
 - izmenjava ovrednotenj, ki so jih člani, zlasti Agencija, že opravili ali ki so sicer na voljo,
 - organizacija ocenjevanja tveganja ob upoštevanju posebne vloge Agencije pri zagotavljanju znanstvene in tehnične podpore krizni enoti poleg možnosti, da se Agencija zaprosi za uradno znanstveno mnenje,
 - po potrebi uporaba tehnične podpore referenčnih laboratorijev Skupnosti pri analitskih vidikih.
- Ukrepanje v zvezi z opredelitvijo razpoložljivih možnosti za preprečevanje, izločanje ali zmanjševanje tveganja za zdravje ljudi na sprejemljivo raven ter dopolnjevanje teh možnosti na podlagi novih informacij, ki so na voljo, in razvoja položaja, zlasti:
 - sodelovanje članov krizne enote pri opredeljevanju razpoložljivih možnosti,
 - priprava skupnega dokumenta o razpoložljivih možnostih, ki bi moral za vsako od teh vključevati utemeljitev za opredelitev možnosti, zlasti še najpomembnejše rezultate ovrednotenja razpoložljivih podatkov.
- Ukrepanje v zvezi z organizacijo obveščanja javnosti o tveganju in sprejetih ukrepih.

To vprašanje je podrobneje obravnavano v poglavju 7.

Krizna enota lahko pri vseh vrstah ukrepanja zaprosi za stalno ali začasno pomoč posebne posameznike, če meni, da je potrebno njihovo strokovno znanje.

5.4 Povezava med krizno enoto in procesom odločanja

Ukrepanje v zvezi s kriznim upravljanjem

Ukrepanje v zvezi s kriznim upravljanjem vključuje vse potrebne ukrepe za preprečevanje, zmanjševanje in izločanje nekega tveganja: za nekatere vrste ukrepov je odgovorna krizna enota, za druge pa Komisija in/ali

države članice. Sprejeti ukrepi ne posegajo v možnost, določeno v členu 53(2), da Komisija sprejme začasne ukrepe v nujnih primerih po predhodnem posvetovanju s prizadetimi državami članicami in obveščanju drugih držav članic.

Korak 1

- Komisija skliče krizno enoto čim prej po njeni ustanovitvi.
- Krizna enota ukrepa, kakor je predvideno v poglavjih 5, 7 in 8.

Korak 2

- Možnosti, ki jih ugotovi krizna enota, se sporočijo Komisiji, ki jih takoj pošlje državam članicam.
- Komisija pripravi ukrepe, ki se izvajajo po potrebi. Agencijo lahko tudi zaprosi za nujno znanstveno mnenje, če sodi, da je njeno uradno znanstveno mnenje potrebno.

Korak 3

- Sestanek Stalnega odbora za živilsko verigo in zdravje živali, da preuči predlagane ukrepe in o njih da svoje mnenje, če je potrebno.
- Po potrebi sprejetje izrednih ukrepov, zlasti na podlagi postopkov, predvidenih v členih 53 in 54 Uredbe (ES) št. 178/2002.
- Če se zahteva nujno znanstveno mnenje, Agencija sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da je mnenje čim prej dano.

Stalni ukrepi, ki se izvajajo med krizo

- Ves čas krize krizna enota nenehno zbira in vrednoti ustrezne podatke in na novo ocenjuje razpoložljive možnosti. Posodobljene možnosti se pošljejo Komisiji in državam članicam. Komisija lahko pripravi spremenjene ukrepe in jih pošlje v obravnavo Stalnemu odboru za živilsko verigo in zdravje živali.
- Stalni odbor za živilsko verigo in zdravje živali ima ves čas krize redne in izredne sestanke, da zagotovi izmenjavo vseh pomembnih podatkov, zlasti podatke o sprejetju vseh potrebnih ukrepov in o spremljanju izvajanja ukrepov za obvladovanje krize (poročila vpletenih držav članic, poslana in obravnavana na Stalnem odboru za živilsko verigo in zdravje živali).
- Na podlagi strategije obveščanja, nakazani v poglavju 7, in skladno z načeli preglednosti iz poglavja 8 krizna enota ves čas krize obvešča javnost in zainteresirane strani.

Povezava med krizno enoto in procesom odločanja

- Praktični mehanizmi zagotavljajo, da sta delo krizne enote in proces odločanja ustrezno povezana. Predvsem je treba Stalni odbor redno seznanjati z delom krizne enote, Agencijo pa vabiti na sestanke Stalnega odbora. Zaradi usklajevanja informacij je treba krizno enoto nenehno seznanjati z ukrepi, sprejetimi kot del procesa odločanja.

5.5 Izhod iz krize

Prej navedeni postopki ostanejo v veljavi, dokler se krizna enota ne razpusti. Ko Komisija po posvetovanju s krizno enoto in v tesnem sodelovanju z državami članicami v okviru Stalnega odbora za živilsko verigo in zdravje živali presodi, da je delo krizne enote dokončano, ker je tveganje pod nadzorom, lahko krizno enoto razpusti.

5.6 Ocena po krizi

Opravi se celovito ocenjevanje po krizi, v katero so vključene vse zainteresirane strani. Po koncu krize se sestanejo krizni koordinatorji zaradi izboljšanja delovnih postopkov za različno orodje, uporabljeno pri obvladovanju krize, glede na oceno po krizi in na podlagi pridobljenih izkušenj.

6. POSTOPKI OBVLADOVANJA TVEGANJA OB POJAVU MOREBITNEGA RESNEGA TVEGANJA

Če pri analizi informacij o tveganjih Komisija sprejme stališče, da bi bili lahko izpolnjeni pogoji iz poglavja 2.2, naveže uvodne stike z ustrežno državo članico (državami članicami), da preuči situacijo, in z Agencijo, da zaprosi za informacije o tveganju, za katero gre.

Komisija na podlagi ocene vseh ustreznih razpoložljivih podatkov, in če meni, da so izpolnjeni pogoji iz poglavja 2.2, nemudoma obvesti države članice in Agencijo, da se uporabljajo poglavja 6, 7 in 8 skupnega načrta.

Čim prej po odločitvi o uporabi tega poglavja skupnega načrta Komisija opravi naslednje:

- vzpostavi ustrezen stik z neposredno prizadeto državo članico (državami članicami) in Agencijo ter zahteva aktiviranje njihovega internega sistema kriznega upravljanja. Po potrebi je treba aktivirati mehanizme za izmenjavo znanstvenih podatkov, ki jih je oblikovala Agencija (mreža Agencij) za nujne primere,
- po potrebi zaprosi za aktiviranje pristojnih laboratorijev in izmenjavo njihovih rezultatov analiznega preskušanja,
- vzpostavi ustrezen stik ali ima sestanke z neposredno prizadeto državo članico (državami članicami) in Agencijo, da zagotovi izmenjavo vseh pomembnih informacij (znanstvenih podatkov, kontrolnih podatkov itd.),
- ukrepa glede obveščanja (glej poglavje 7). Uporabljajo se načela preglednosti, navedena v poglavju 8.

Ta postopek se nadaljuje, dokler ni tveganje natančneje ocenjeno. Če se tveganje šteje za resno in če Komisija meni, da so izpolnjeni pogoji iz poglavja 2.1, se ustanovi krizna enota ter uporabijo postopki iz poglavij 5, 7 in 8.

Če se ugotovi, da tveganje ni resno, se uporabijo obstoječe običajne določbe za obvladovanje tveganja.

7. STRATEGIJA OBVEŠČANJA

Krizna enota razvije svojo strategijo obveščanja v skladu s posameznim primerom, da ohranja javnost obveščeno o tveganjih in sprejetih ukrepih.

Ta strategija obveščanja vključuje vsebino sporočil in časovni raspored obveščanja o zadevnih problemih, vključno z ustreznim režimom njihovih objav.

Strategija upošteva posamezne pristojnosti in odgovornosti vsakega člana enote pri obveščanju javnosti usklajeno, dosledno in pregledno. V ta namen so zagotovljeni naslednji postopki:

- oseba, ki je v Komisiji odgovorna za obveščanje o varnosti živil in krme, in oseba, ki je za obveščanje odgovorna v Agenciji, sta priključeni delu krizne enote,
- države članice, ki se jih kriza neposredno tiče, in zato člani krizne enote storijo vse, kar je v njihovi moči, da je njihova politika obveščanja skladna s strategijo obveščanja, ki jo vodi krizna enota,
- prav tako so države članice, ki niso članice krizne enote, po svojih kriznih koordinacijah vključene v strategijo, ki jo vodi krizna enota, da se zagotovi doslednost pri obveščanju o tveganju.

Strategija, ki jo sprejme krizna enota, vključuje uporabo vseh primernih komunikacijskih kanalov za primere, do katerih pride, za obveščanje Evropskega parlamenta ter držav zunaj Skupnosti in prizadetih strani.

Strategija obveščanja, ki jo oblikuje krizna enota, vključuje navezavo uvodnih stikov z zainteresiranimi, če je to potrebno in zlasti če so objavljene informacije v zvezi s posebno zaščiteno blagovno znamko ali imenom.

Strategija obveščanja upošteva posebno vlogo organizacij, ki zastopajo zainteresirane na evropski ravni pri razširjanju informacij.

Strategija obveščanja vključuje vzpostavitev primernih usklajenih stikov s prizadetimi državami zunaj Skupnosti, da se jim zagotovijo jasne, natančne in skladne informacije. Strategija obveščanja vključuje tudi posredovanje ustreznih informacij državam zunaj Skupnosti, da so obveščene o izhodu iz krize.

Strategija obveščanja zagotavlja preglednost obveščevalnega procesa skladno z načeli iz poglavja 8.

Pri posredovanju informacij, kakor je opredeljeno v poglavju 6 skupnega načrta, je treba zagotoviti tudi potrebno skladnost potreb po obveščanju. Stiki in sestanki, predvideni v tem poglavju, po potrebi vključujejo strategijo obveščanja, ki jo je treba oblikovati skladno s poglavjem 7.

8. NAČELA PREGLEDNOSTI

Pri izdaji obvestila krizna enota skrbno pazi, da zagotovi preglednost v skladu z načeli o obveščanju javnosti, predvidenimi v členu 10 Uredbe (ES) št. 178/2002.

Še naprej se uporabljajo splošna pravila o zaupnosti. Poleg tega se za izmenjavo informacij v okviru sistema hitrega obveščanja RASFF uporabljajo posebna pravila o zaupnosti, predvidena v členu 52 Uredbe (ES) št. 178/2002.

Kadar krizna enota pošlje obvestila o rezultatih dela, ki ga je v njenem imenu opravila Agencija, se uporabljajo načela o preglednosti in zaupnosti, predvidena v členih 38 in 39 Uredbe (ES) št. 178/2002.
